

говори съ смиреніе каквото подобава на положеніе то ти. Излишио бѣ да посочвашъ различія-та между разны-тѣ ти книги, понеже ако ся отречешъ отъ опѣзи отъ тѣхъ които съдържатъ заблужденія, то Императоръ-тѣ нѣма да остави да ся изгорятъ другы-тѣ. Нелѣпо е да искашъ да бѫдешъ оборенъ съ Св. Писаніе, когато ты въскръсявашъ ереси осаждены отъ Общій-тѣ Констанцкы Съборъ. Императоръ-тѣ, проче, ти заповѣда да кажешъ просто, “Да” или “Не”, да ли ты ще поддържашъ още щото си казаль, или ще си оттеглишъ единъ часть отъ него.” — “Отъ онова което вече ви казахъ, друго не можж да ви отговорїж”, казаль тихо Лутеръ. Тѣ го разбрали. Твърдъ като канара, вѣлни-тѣ на свѣтскы-тѣ силы ся разбивали безвредно о позѣ-тѣ му. Простото изговаряніе на думы-тѣ му, исправено то му лице, погледъ-тѣ на очи-тѣ му, не прѣклонна-та му твърдость, която бы ся отдала на суравый-тѣ му Германскы характеръ, оставили наистинѣ дѣлбоко впечатлѣніе на Събраніе-то. Нѣмало никаква надежда да умирятъ духъ-тѣ му. Испанци-тѣ, Белгійци-тѣ, и даже Италіянци-тѣ, мѣлкиожли. Монахъ-тѣ вѣстържествувалъ надъ тѣзи свѣтскы силы. Той казалъ “Не” на церквиж-тѣ и империиж-